

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 383/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Dušan Grman, Hornopotočná 1, Trnava, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 10Tp/22/2024 z 24. apríla 2024, ako aj postupu a uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tp/21/2024-39 zo 7. mája 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. júna 2024 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17. ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ako aj postupom a uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie okresného súdu a krajského súdu zrušiť, žiada, aby bolo krajskému súdu prikázané ho bezodkladne prepustiť z väzby na slobodu a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie 5 000 eur. Napokon sťažovateľ žiada náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré majú uhradiť spoločne a nerozdielne Najvyšší súd Slovenskej republiky a Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave ČVS: ORP-1454/1-VYS-TT-2023 z 24. januára 2024 v spojení s opravným uznesením z 25. januára 2024 bolo podľa § 199 ods. 1 a 2 a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie sťažovateľovi pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie

s nimi podľa § 172 ods. 1, 3 a ods. 4 písm. c) a ods. 6 písm. b) s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona.

3. Uznesením okresného súdu sp. zn. 10Tp/4/2024 z 27. januára 2024 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a väzba sa mu započítava od 23. januára 2024.

4. Sťažovateľ svojím návrhom na prepustenie z väzby z 11. apríla 2024 žiadal o prepustenie z väzby z dôvodu priesťahov v konaní a jej nedôvodnosti. Namiesto nej navrhol dohľad probačného a mediačného úradníka a kontrolu technickým zariadením na monitorovanie pohybu.

5. Prokurátorka doručila 19. apríla 2024 zamietavé stanovisko k návrhu s tým, že nenastali výnimočné okolnosti, ktoré by oslabili dôvody na trvanie preventívnej väzby. Uviedla, že vyšetrovanie je vykonávané zákonne a plynule, pričom nedostatky smerujúce k možnému vzniku priesťahov boli odstránené tým, že vec bola odňatá pôvodnému vyšetrovateľovi a pridelená novému. Keďže sťažovateľ podal vo veci aj podnet podľa § 363 Trestného poriadku, spis bol predložený Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Znaleckým posudkom bolo zistené, že sťažovateľ trpí syndrómom závislosti od viacerých návykových látok (pervitín, THC), pričom svoju závislosť zľahčuje.

6. Sudca pre prípravné konanie nariadil výsluch sťažovateľa na 24. apríl 2024, o čom sťažovateľa, jeho advokáta a prokurátorku upovedomil. Konštatoval, že sú stále splnené formálne aj materiálne predpoklady väzby, vo veci sa postupuje prednostne a urýchlene v zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku a dosiaľ nie je možné konštatovať priesťahy v konaní. Zo spisového materiálu a vykonaného dokazovania sudca pre prípravné konanie uzavrel, že sťažovateľ sa mohol dopustiť uvedeného trestného činu tak, ako je uvedené v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia z 24. januára 2024. K potencionálnym priesťahom v konaní uviedol, že krokom dozorujúcej prokurátorky v podobe výmeny vyšetrovateľa došlo k odstráneniu potenciálnych priesťahov a tento úkon smeruje k rýchlejšiemu a plynulejšiemu konaniu vo veci. Potencionálne priesťahy nateraz neustálil, pretože priesťahy vo väzobnej veci sa posudzujú aj podľa charakteru trestnej veci. V prípade rozsiahlej drogovej trestnej činnosti páchanej sofistikovane, pri potrebe analýzy digitálnych stôp, potrebe znaleckého dokazovania, skúmania zaistených látok, výsluchu svedkov nemôže byť postup orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) označený za priesťahový minimálne do momentu, kedy pasivita OČTK presiahne únosnú mieru. Napokon okresný súd konštatoval, že postup spočívajúci v zmene vyšetrovateľa nemá relevanciu v súvislosti s konaním o návrhu na prepustenie z väzby.

7. Okresný súd dospel k záveru, že formálne podmienky sú splnené, keďže sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie, doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, mohol byť spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že skutok mohol spáchať sťažovateľ. Ďalej dodal, že rozhodnutie o väzbe nie je ani nemôže byť založené na absolútnej istote, tak ako sa to vyžaduje pri meritórnom rozhodnutí vo veci samej, ale podmienky väzby musia byť založené na konkrétnych skutočnostiach. U sťažovateľa je dôvod preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku daný najmä výpoveďami svedkov, znaleckými posudkami, povahou, závažnosťou, periodicitou a stupňovaním páchanej trestnej činnosti, z ktorej je obvinený. Sťažovateľ je nezamestnaný, bez príjmu, nevlastní nič hodnotné. Je dlhodobý užívateľ drog, ktoré nielen užíva, ale aj predáva a venuje sa aj hraníu

na automatoch, čo môže indikovať gamblerstvo. Sťažovateľ bol dosiaľ dvakrát trestne stíhaný a 15-krát priestupkovo prejednávaný. Zároveň sudca pre prípravné konanie poukázal na to, že ani podmienené odsúdenia a plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sťažovateľa neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Sudca pre prípravné konanie zároveň skúmal, či je možné u sťažovateľa nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Okresný súd dospel k záveru, že v prípade sťažovateľa nie sú splnené zákonné podmienky, a to ani za uloženia primeraných povinností a obmedzení, čo vyplýva z už uvedených dôvodov samotnej väzby sťažovateľa. Zároveň je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je nahradenie väzby možné len za splnenia výnimočných okolností, ktoré u sťažovateľa absentujú. Pri zachovaní zásady primeranosti nie je možné účel väzby dosiahnuť inak.

8. Sťažovateľ podal sťažnosť ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia okresného súdu a odôvodnil ju podaním z 26. apríla 2024, kde vyčíta sudcovi pre prípravné konanie, že poukazoval len na skutočnosti v neprospech sťažovateľa a skutočnosti v jeho prospech zamlčal. Je toho názoru, že činnosť dozorcujúcej prokurátorky, ako aj okresného súdu je neobjektívna a nezákonná. Sťažovateľ zastáva názor, že skutok je v jeho prípade zjavne nadkvalifikovaný, pretože svedecké výpovede vrátane tých po vznesení obvinenia spáchanie skutku sťažovateľom nepreukazujú. Poukazuje na to, že okresný súd na jednej strane uviedol, že postup OČTK nie je žiaduci, resp. ideálny, no na druhej strane hovorí len o potenciálnych priet'ahoch. Je toho názoru, že jeho vec nie je skutkovo ani právne zložitá.

9. Krajský súd v napadnutom uznesení dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná, čo odôvodnil tým, že okresný súd postupoval v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku, keď po doručení žiadosti 19. apríla 2024 stanovil termín výsluchu prednostne a urýchlene na 24. apríl 2024, keď vypočul argumenty sťažovateľa, prokuratúry a dospel k správne mu záveru, že dôvody väzby u sťažovateľa podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trvajú. Krajský súd si argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k potrebe trvania väzby osvojil a v celom rozsahu, tak ako je už uvedená, na ňu odkazuje. Pretože v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami a závermi súdu nižšieho stupňa, považuje ich za zákonné a správne, nie je nutné ich opakovať vo svojom rozhodnutí, ale postačí na ne stručne odkázať.

10. Krajský súd sa zároveň stotožnil aj so záverom okresného súdu o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to ani v kombinácii s primeranými povinnosťami a obmedzeniami, najmä v dôsledku povahy trestnej činnosti, z ktorej je sťažovateľ obvinený, faktu, že ide o osobu, ktorá aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam pokračovala v páchaní trestnej činnosti, a jeho drogovej závislosti. Zároveň ide o obzvlášť závažný zločin, keď je nahradenie väzby možné podľa § 80 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, iba ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu, ktoré v prípade sťažovateľa zistené neboli. Napokon krajský súd konštatuje, že nahradenie väzby je len možnosťou, nie právom sťažovateľa, keď treba vyhodnotiť, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou upravenou v § 71 ods. 1 písm. a) až písm. c) Trestného poriadku, čo nie je prípad sťažovateľa.

11. K námietke, že okresný súd poukazoval len na skutočnosti v neprospech sťažovateľa a jeho vina nie je preukázaná najmä v dôsledku zmien vo výpovediach, krajský súd uviedol, že súd rozhodujúci

o väzbe nie je oprávnený detailne posudzovať obsah jednotlivých vykonaných dôkazov, prípadne vyhodnocovať rozpory medzi jednotlivými výpoveďami v tej miere, ako to prináleží orgánu, ktorý rozhoduje meritorne v príslušnom štádiu trestného stíhania. Jeden z materiálnych dôvodov väzby je dôvodné podozrenie, nie istota zo spáchania skutku sťažovateľom, ktorá je zas relevantná pre odsúdenie. Hĺbkové a konečné hodnotenie dôkazov a posúdenie zákonnosti dôkazného procesu vyhradené rozhodovaniu vo veci samej nasleduje zásadne po ukončení dokazovania (podobne I. ÚS 221/2019). Všeobecnému súdu rozhodujúcemu o väzbe hodnotenie vykonaných dôkazov jednoznačne neprislúcha a len výnimočne by mohol konštatovať nesplnenie príslušnej materiálnej podmienky väzby, a to pri absolútnom nedostatku dôkazov voči sťažovateľovi (sp. zn. I. ÚS 193/2021). V prípade sťažovateľa sa však dosiaľ zabezpečené dôkazy uvedené okresným súdom javia v rovine rozumnej pravdepodobnosti ako dostatočné na konštatovanie dôvodného podozrenia zo spáchania uvedenej trestnej činnosti sťažovateľom.

12. K námietke sťažovateľa, že dosiaľ boli vypočutí šiesti svedkovia, ale ani z jednej svedeckej výpovede nevyplýva dôvodnosť obvinenia vo vzťahu k predaju omamných a psychotropných látok a pod., krajský súd uviedol, že OČTK zabezpečili dostatočné množstvo dôkazov, ktoré jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti zakladajú odôvodnený predpoklad, že skutok sa stal, má znaky trestného činu a mal ho spáchať sťažovateľ.

13. K námietke sťažovateľa, že skutok, z ktorého je obvinený, je nadkvalifikovaný, krajský súd uviedol, že stíhaný skutok doteraz napĺňa všetky znaky obzvlášť závažného zločinu, tak ako je klasifikovaný v uznesení o vznesení obvinenia, keďže sťažovateľ mal od presne nezistenej doby, najmenej však od januára 2023 do 24. januára 2024, bližšie nezisteným spôsobom na bližšie nezistených miestach od presne nezistenej osoby neoprávnené zaobstarávať omamné a psychotropné látky (metamfetamín a marihuanu) a tie prechovávať a následne predávať užívateľom (██████████, ██████████, ██████████), pričom to mal páchať závažnejším spôsobom – po dlhší čas a na viacerých osobách. Pre účely väzby postačuje, že právna kvalifikácia skutku nie je v zjavnom rozpore so zistenými skutočnosťami a dosiaľ z pohľadu krajského súdu k nadkvalifikácii nedošlo.

14. Námietkou priesťahov v konaní (vyšetrovaní) sa zaoberal už sudca pre prípravné konanie so záverom, že nedošlo k takým priesťahom, ktoré by viedli k prepusteniu sťažovateľa z väzby. Prokurátorka síce opatrením z 28. marca 2024 odňala vec vyšetrovateľovi ██████████, ale následne toho dňa vydala pokyn o doplnenie dokazovania, ktoré konkretizovala s tým, že má byť splnený do 5. júna 2024. Zároveň v júni 2024 boli vypočutí ██████████ a ██████████, ako aj zabezpečený znalecký posudok k zaisteným stopám. Krajský súd sa stotožňuje s názorom sudcu pre prípravné konanie, že v aktuálnom štádiu trestného konania OČTK postupuje s osobitou starostlivosťou a urýchlením. Krajský súd neidentifikoval také obdobie nečinnosti OČTK, ktoré by činilo väzbu sťažovateľa neakceptovateľnou. Vyšetrovanie prebieha vo veci od novembra 2023 a obvinenie bolo vznesené v januári 2024, čo je vzhľadom na fakt, že sa objasňuje obzvlášť závažná trestná činnosť, primerané.

II.

15. Argumentácia sťažovateľa spočíva najmä v tvrdení, že:

- a) Vyšetrovateľ konal pomaly, čo bolo dôvodom zmeny vyšetrovateľa 28. marca 2024. Táto zmena však spôsobila ďalšie prieťahy tým, že nový vyšetrovateľ si musí naštudovať spis.
- b) Žiadosť o prepustenie z väzby bola okresným súdom a následne krajským súdom zamietnutá neodôvodnene.

III.

16. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17. ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a čl. 5 ods. 4 dohovoru, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a uznesením okresného súdu a postupom a uznesením krajského súdu.

III.1. Vo vzťahu k napadnutému postupu a uzneseniu okresného súdu:

III.1.1. Právo na osobnú slobodu:

17. Sťažovateľ disponoval v zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku opravným prostriedkom (sťažnosťou), ktorú aj využil. Poskytnutie ochrany v prípade potenciálneho porušenia dotknutých práv v danom prípade spadalo do právomoci inštančne nadriadeného súdu, teda krajského súdu ako súdu sťažnostného, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

18. Ústavný súd vzhľadom na uvedené zistil, že existuje dôvod podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému postupu a napadnutému uzneseniu okresného súdu odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

III.1.2. Prieťahy v konaní:

19. Pokiaľ ide o namietané prieťahy v konaní v napadnutom postupe a uznesení okresného súdu, ústavný súd dáva do pozornosti sťažovateľa, že akékoľvek prieťahy týkajúce sa väzobného rozhodovania sú v rámci ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu subsumované pod tzv. procesné atribúty osobnej slobody garantované prostredníctvom jednotlivých ustanovení čl. 17 ústavy a taktiež čl. 5 dohovoru (porovnaj napr. I. ÚS 370/2019), a preto ich nie je možné subsumovať pod základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý v sebe na rozdiel od skôr označených ustanovení ústavy, resp. dohovoru zahŕňa právo obvineného na meritórne vybavenie trestnej veci v primeranej lehote. Rovnako prieťahy vo väzobných veciach nemožno subsumovať pod čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože ten sa týka tiež konaní o merite veci. Z tohto dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

20. Keďže odôvodnenie sťažovateľa pôsobí značne máľúco, ústavnému súdu nebolo jasné, či tvrdené prieťahy v konaní mali spôsobiť aj porušenie práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3 dohovoru, ktorý sťažovateľ v odôvodnení (no nie v petite) uvádza. Článok 5 ods. 1 písm. c) dohovoru sa totiž týka výhradne konania o vzatí do väzby a čl. 5 ods. 3 dohovoru

naň bezprostredne nadväzuje. Preto pokiaľ ide o tvrdené priet'ahy v konaní vo vzťahu k čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3) dohovoru, ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Už spomínané priet'ahy v konaní sú subsumovateľné pod čl. 5 ods. 4 dohovoru a ústavný súd k nim uvádza, že podľa sťažovateľa mali byť spôsobené pomalým postupom vyšetrovateľa, ktorý mal byť následne odobrený napadnutým konaním a uznesením okresného súdu, ktorý tým, že nevyhovel sťažovateľovi, mal k tvrdeným priet'ahom prispieť, keďže nový vyšetrovateľ si po odňatí veci pôvodnému vyšetrovateľovi musí naštudovať spis a pod. Sudca pre prípravné konanie uviedol, že postup pôvodného vyšetrovateľa nebol ideálny, no vo vyšetrovaní nedošlo k takému postupu, ktorý by mohol byť označený ako priet'ahy v konaní a mať za následok prepustenie sťažovateľa z väzby. Prokurátorka opatrením z 28. marca 2024 odňala vec pôvodnému vyšetrovateľovi a zároveň toho istého dňa vydala pokyn na doplnenie dokazovania o konkrétne dôkazy s termínom vykonania do 5. júna 2024. Medzitým v apríli 2024 boli zrealizované výsluchy a zabezpečený znalecký posudok k zaisteným stopám. Okresný súd je tak toho názoru, že v aktuálnom štádiu trestného konania je stále naplnená povinnosť OČTK podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku postupovať vo väzobnej veci s osobitou starostlivosťou a urýchlením. Vyšetrovanie v tejto veci prebieha plynule od novembra 2023, v januári 2024 bolo vznesené obvinenie a fakt, že ide o obzvlášť závažnú trestnú činnosť, prihliadnuc na okolnosti prípadu a nevyhnutné dokazovanie, len podporuje dôvodnosť trvania väzby. Zároveň k rýchlosti konania okresného súdu o návrhu sťažovateľa ústavný súd uvádza, že z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že požiadavke urýchlenosti konania o návrhu na prepustenie z väzby spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, II. ÚS 353/06). K rýchlosti konania o návrhu na prepustenie z väzby pred okresným súdom ústavný súd uvádza, že návrh bol doručený okresnému súdu 19. apríla 2024 a termín výsluchu bol nariadený na 24. apríl 2024, keď bolo aj vydané napadnuté uznesenie okresného súdu, čiže konanie pred okresným súdom trvalo 5 dní, čo je doba primeraná pre tento typ konania. Preto pokiaľ ide o tvrdené priet'ahy v konaní vo vzťahu k čl. 5 ods. 4) dohovoru, ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.2. Vo vzťahu k napadnutému postupu a uzneseniu krajského súdu:

III.2.1. Priet'ahy v konaní:

22. Vo vzťahu k namietaným priet'ahom v konaní v napadnutom postupe a uznesení krajského súdu platí rovnako to, čo ústavný súd uviedol v bode 19 a 20 tohto uznesenia. Preto sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 6 ods. 1, čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3) dohovoru odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Zároveň však ústavný súd podotýka, že aj v tomto prípade sú priet'ahy v konaní subsumovateľné pod čl. 5 ods. 4 dohovoru, a odkazuje na závery, ktoré uviedol v bode 21 tohto uznesenia. Keďže sťažovateľ podal sťažnosť hneď 24. apríla 2024 a krajský súd o nej rozhodol 7. mája 2024, čiže konanie pred súdom bolo ukončené 13 dní po podaní sťažnosti na okresnom súde, ide o dobu primeranú pre tento typ konania. Preto pokiaľ ide o tvrdené priet'ahy v konaní vo vzťahu k čl. 5 ods. 4)

dohovoru, ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.2.2. Právo na osobnú slobodu:

23. Z ustálenej judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovaniu všeobecných súdov vo väzobných veciach je daná len na preskúmanie dôvodu a spôsobu obmedzenia osobnej slobody, t. j. či proti osobe, ktorá sa berie do väzby, bolo vznesené obvinenie, rozhodnutie o väzbe sa odôvodnilo aj skutkovými okolnosťami, o väzbe rozhodoval súd, obvinený bol vzatý do väzby pre konkrétne skutočnosti, resp. že osoba bola vzatá a držaná vo väzbe len na čas dovolený zákonom, resp. konkrétnym rozhodnutím väzobného súdu o predĺžení väzby. Teda úlohou ústavného súdu je sledovať, či všeobecné súdy v namietaných rozhodnutiach správne aplikujú právo, či dané rozhodnutia sú odôvodnené a či nenesú znaky arbitrárnosti vyúsťujúce do porušenia niektorého zo základných práv a slobôd (III. ÚS 271/07, II. ÚS 464/2011).

24. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nekoná ako súd tretej alebo štvrtej inštancie, ale jeho úlohou je preskúmať zlučiteľnosť opatrenia, ktorým je jednotlivec pozbavený slobody, s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 165/02).

25. Rozhodnutie o väzbe nie je rozhodnutím o vine či nevine obvineného. Súd sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriava na hodnotenie viny obvineného, obhajoby obvineného alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súd pri rozhodovaní o väzbe skúma predovšetkým to, či sú splnené materiálne a formálne podmienky rozhodnutia o väzbe (II. ÚS 626/2016).

26. Pokiaľ ide o porušenie práva na osobnú slobodu, nie je jasné, či vzhľadom na už spomínanú zmätočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľ uvedením čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3 dohovoru, ktorý sťažovateľ v odôvodnení (no nie v petite) uvádza, má na mysli porušenie aj tohto práva. Je to však bezpredmetné, pretože, ako je už uvedené, čl. 5 ods. 1 písm. c) dohovoru sa týka výhradne konania o vzatí do väzby a čl. 5 ods. 3 dohovoru naň bezprostredne nadväzuje. Preto vo vzťahu k nim ústavný súd ústavnú sťažnosť odmieta podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

27. K namietanému porušeniu čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 4 dohovoru ústavný súd uvádza, že na strane sťažovateľa boli (v tom čase) splnené formálne podmienky väzby (existencia uznesenia o vznesení obvinenia, prebiehajúce väzobné stíhanie), ako aj materiálne podmienky väzby (existencia dôvodného podozrenia zo spáchania stíhaného obzvlášť závažného trestného činu a existencia konkrétneho zákonom ustanoveného dôvodu väzby).

28. K vyjadreniu krajského súdu, kde zosumarizoval podstatné dôvody na trvanie väzby smerujúcej k zabráneniu pokračovania v obzvlášť závažnej drogovej trestnej činnosti, z ktorej je sťažovateľ dôvodne podozrivý, najmä v dôsledku výpovedí svedkov, znaleckých posudkov a zaistených dôkazných prostriedkov, ústavný súd dodáva, že ich nemožno ignorovať. V prípade rozhodnutia o väzbe ide o posudzovanie pravdepodobnosti spáchania trestného činu, nie definitívne konštatovanie o vine vo veci samej.

29. Aj ak OČTK v počiatočných fázach väzobného stíhania nepostupovali ideálne, ako uviedol sudca pre prípravné konanie, tento stav bol opatrením prokuratorky napravený výmenou

vyšetrovateľa a aj priamymi pokynmi prokurátorky vo vzťahu k vykonaniu konkrétnych úkonov v konkrétnej lehote. Jej zásahom tak podozrenie z nedostatočne urýchleného postupu OČTK stratilo význam.

30. Pokiaľ ide o nevyhovenie nahradenia väzby, ústavný súd uvádza, že o nahradení väzby jednou z jej alternatív, prípadne ich kumuláciou by sa dalo uvažovať vo vzťahu k „útekovej“ väzbe, no v prípade hrozby pokračovania v trestnej činnosti by bolo absolútne neúčinné, najmä vzhľadom na drogovú závislosť sťažovateľa. Princíp proporcionality tu možno vzhľadom na obzvlášť závažný zločin, z ktorého je sťažovateľ podozrivý, bezpochyby považovať za zachovaný. V prípade obzvlášť závažného zločinu je nahradenie väzby možné len za existencie výnimočných okolností prípadu, ktoré však u sťažovateľa zistené neboli.

31. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj jeho postup sú akceptovateľným spôsobom odôvodnené a dávajú jasnú odpoveď na všetky relevantné námietky a argumenty, ktoré uplatnil sťažovateľ. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým postupom a uznesením krajského súdu a obsahom práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, ako aj čl. 5 ods. 4 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

32. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2024

Peter Molnár
predseda senátu